

konzumirana u celosti. Prosečni koeficijent prirasta računa se na 1 : 5 kg.

Kombinacija ribarstva sa stočarstvom

Da bi se postojeće površine pod vodom što svestranije iskoristile, vršeni su opiti sa masovnom primenom kombinovanog gajenja pataka kao i gajenja svinja. Na osnovu opita koji su provedeni na opitnom centru pokazao se uzgoj pataka veoma rentabilan, jer se na tim vodenim bazenima bez đubrenja i prihranjivanja postigla proizvodnja u ribi od 3—4.000 kg/ha (usled đubrenja ribnjaka sa izmetom od pataka). Gajenje svinja se pokazalo takođe celishodnim, jer se utvrdilo da riba može iskoristiti 89% sastojina izmeta od svinja. Svinjci su izgrađeni tako da izmetine dospevaju direktno u vodu ili su oni u neposrednoj blizini da se mogu na najjednostavniji način prebacivati u ribnjak. Kao norme za uzgoj pataka na ribnjacima oni su došli do sle-

dećeg iskustva: na svakih 25 m² ribnjaka može doći po jedna patka. Od jedne patke može se pak dobiti 5 kg prirasta ribljeg mesa. U obzir dolazi Pekinška patka, a naročito Ruanska patka, koja se pokazala kao najbolja u takvome uzgoju. Patke se uzgajaju ukupno 85 dana, od čega prvih 25 dana nakon leženja pod veštačkom kvočkom, ostalih 60 dana na ribnjaku. S obzirom na klimatske prilike, oni su u mogućnosti da uzgoje 6 generacija pataka, odnosno oko 6.000 kg pataka godišnje po hektaru. I u ishrani ovih pataka dolazi do ušte-
de, jer im se normalni obrok smanjuje za 25% koju količinu oni smatraju da patka konzumira iz ribnjaka.

Kod uzgoja svinja za jedan hektar ribnjaka potrebno da se prasi 2 puta godišnje i da u svakom leglu daje 10 krmača sa jednim nerastom. Svaka krmača treba po 6 prasadi. Prasad se uzgaja do 30 kg težine (pork), kada se plasiraju na tržište.

Ferdinand Knop:

Kamloopske pastreve u Evropi

Samo uskom krugu ribarskih stručnjaka bit će nešto poznato o ovim krasnim sportskim ribama, koje izgleda nadmašuju u svemu i same dužičaste pastreve, pa radi toga želimo ovim člankom upoznati bar u najkraćim crtama i širi krug sportskih ribolovaca.

U mjesecu srpnju ove godine stigla je na münchenski aerodrom »Riem« (u Bavarskoj, Zapadna Njemačka) pošiljka sa 100.000 komada ikre kamloopskih pastreva. Veći dio ikre zadržan je i izvaljen u bavarskim mrijestilištima.

Kamloopske pastreve su jedna vrsta dužičaste pastreve proizašle iz Steelheada. One se mrijeste kasno i još prije nekoliko desetaka godina uspinjale su se redovito iz slanih voda u slatke na mrijesteženje.

U Kamloopsu (mjesto u kanadskoj saveznoj državi Britskoj Kolumbiji) te su pastreve na povratku s mrijesteženja polovljene i mnogo godina držane u slatkoj vodi. Iz ovih u Kanadi u slatkoj vodi zadržanih dužičastih pastreva razvila se tako zvana kamloopska vrsta Steelhead dužičastih pastreva, nazvanih po mjestu Kamloops u Kanadi.

Kad su u Kanadi ustanovili, da su se ove Steelheadske pastreve u raznim jezerima dobro održale i razmnožile, a osim toga bile su od sportskih ribiča veoma cijenjene i priznate kao vanredne sportske ribe, počeli su se za njih zanimati i u Sjedinjenim Državama Amerike. Pred dvadesetak godina upućene su prve pošiljke kamloopskih pastreva u USA.

Od tog vremena predstavljaju jezera USA, koja se svake godine redovito nasaduju mlađem kamloopskih pastreva, privlačne točke za mnogobrojne sportske ribiče i nastoji se intenzivno, da se ta krasna sportska riba proširi po što više voda. Tako su na pr. nasadene god.

1941. u jezeru Pend Oreille prve kamloopske pastreve, a već u godinama 1945.—1947. polučeni su odlični rezultati, među njima i kamloopske pastreve od 37 američkih funti (oko 16 kg). Od god. 1950. nasaduje se to jezero redovito svake godine kamloopskim pastrevama. Samo u god. 1956. ulovili su sportski ribolovci u tom jezeru 220 komada kamloopskih pastreva, koje su imale prosječnu težinu od oko 4 kilograma. Najteži primjerak, koji je ulovljen od tog vremena u Pend Oreille jezeru bio je težak preko 14 kilograma.

To je samo nekoliko brojki, koje se odnose samo na spomenuto Pend Oreille jezero. Slične brojke možemo očekivati i sa drugih jezera.

U velikom jezru Idaho, u kojemu ima 20 vrsta raznih riba nasadene su i kamloopske pastreve.

Ikra kamloopskih pastreva, koja je u srpnju stigla u München bila je dar Američkim sportskim ribolovcima nastanjenima u Evropi (Assosiation of America Rod and Gun Clubs Europe). Ta ikra je poslana u pokusne svrhe Zemaljskom savezu Bavarske, Naučnom i pokusnom zavodu u Starenbergu i Državnom institutu za ribarstvo na jezeru Mond u Austriji.

Ikra potječe s istočne obale Amerike iz uzgajališta pastreva Spokane (Washington). Prevežena je avionom, koji put je prevaljen za 30 sati. Ikra potječe od 5 godišnjih pastreva iz treće generacije u Americi poznatog Giard plemena. Gubici za vrijeme transporta nisu iznosili ni 1%, a gubici kod valjenja ikre oko 2%.

U svim mrijestilištima poklanja se ovim ribicama osobita pažnja. Budno se prati njihov razvoj i namjerava se ribice odgojiti pod raznim uslovima života, da se ustanovi, u kojim bi vodama u svojoj novoj domovini Evropi mogle najbolje uspijevati.

Pregled stručnih knjiga i časopisa

B. KOCYLOWSKI: EXPERIMENTELLE UNTERSUCHUNGEN ÜBER DIE ANSTECKENDE BAUCHWASSERSUCHT DER KARPFFEN UND DIE MASSNAHMEN ZUR BEKÄMPFUNG DIESER KRANKHEIT IN DER POLNISCHEN VOLKSREPUBLIK (Eksperimentalna istraživanja o zaraznoj vodenoj bolesti šarana i mjere za suzbijanje ove bolesti u N. R. Poljskoj, Zeitschrift für Fischerei 7 (3—6) 439—446, 1958.

Uvodno autor konstatira, da posljednjih godina nisu u inozemnoj naučnoj literaturi uzeti u obzir rezultati

istraživanja o zaraznoj vodenoj bolesti šarana, koji su postignuti u Poljskoj. Stoga u ovome članku daje o tome kratak pregled.

Godine 1946. objavio je Kocyłowski jednu studiju o zaraznoj vodenoj bolesti i zaključuje slijedeće: Bakterija *Pseudomonas punctata f. ascitae* Schäperclaus identična je s *Pseudomonas punctata f. typica*, koja je svagdje u vodi raširena. Zarazna vodena bolest nije prava zarazna bolest, t. j. ona se ne prenosi izravno od bolesnog na zdravi organizam. Da bi infekcija nastupila